



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Occupatio animae Jesu Christo crvcifixo devotae.

Leroy, François

Pragae, 1666

Caput XI. Memoriam ac cultum passionis Christi certis officijs aut precibus celebrandum esse.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-47123](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-47123)

nupta, postmodum S. Claræ Ordini adscripta, in eo sanctè
vixit atque obiit.

Ea septennio priusquam decederet, qualibet sextâ fe-
riâ recurrente, acerbissimis viscerum punctiõibus lancina-
batur; occultâ tum quidem causâ. Et Deum illa diu mul-
tùmque rogaverat, sibi dari quidpiam, quo monente, me-
moriâ memor esset, & tabesceret animo super morte Vnige-
niti. Ab ejus obitu dissecto corpore, repertus in ejus late-
re dextro lapis candidus atque elegans, semipalmari lon-
gitudine, in quatuor divisus areolas seu cellulas, quales in
apum favis intuemur, in quibus totidem minores lapilli
conspiciebantur: at in lapidis confracti medio, lapis alius
apparuit nigro colore, tanquam gemma in annulo inclusa.
Porro, quod præsertim huc pertinet, ex eodem lapide binæ
prominebant præacutæ cuspides, quarum aculeis à feriæ 5,
vespera usque ad Sabbatum, statâ constantique lege com-
motis, sævi illi existebant intestinorum cruciatus: stupen-
tibus ad rem non solùm invisam, sed etiam inauditam me-
dicis, & in ea quiddam naturâ majus agnoscentibus.

Atque in exemplis præsentis capite propositis, obiter
vides, optime Lector; quàm dissimiles sint consuetis votis
mortalium, divinæ blanditiæ: & quas velut strenas amo-
risve pignora de Christo Sponso expetere soleant dilectæ
Sponsæ, aut ille etiam subinde non petentibus, singularis
gratiæ ac muneris vice, largiri: de quo plura alibi, cum pa-
tientiz documenta trademus.

CAPVT XI.

*Memoriam ac cultum passionis Christi, certis of-
ficijs aut precibus celebrandum esse.*

§. I.

Officium de Cruce aut Passione Domini, statim temporibus religiosè recitare.

Hujus Officij plures invenio formulas. Nam in primis in vulgaribus libellis precationum Pij V. permixta editarum circumfertur Officium de Cruce, subjunctum Officio parvo B. Virginis: cujus quidem autorem S. Bonaventuram facere videtur Octavianus de Magistris, in oratione de ejus rebus gestis coram Sixto IV. habitâ: dum ita loquitur: *Contemplatione S. Ludovici Regis Francia, Officium de Cruce devotissimum edidit; quod ab Ecclesia nullo immutato receptum, in ea solemnitate ubique legitur.* Videnturque sanè hymnorum rhythmici Seraphici Doctoris pietatem ac spiritum redolere: quanquam inter ipsius opuscula, non hoc, sed aliud (ut dicam) Dominicæ Passionis Officium, ab eo compositum referatur; nec satis conijciam, quam Crucis solennitatem innuere velit Octavianus, in qua id officij ubique in Ecclesia recitetur.

*P. 3. Opusc.
edit. à VV.
ding.*

Cap. 20.

Deinde inter opuscula Seraphici Patris S. Francisci, extat Officium Dominicæ Passionis ab eo compositum, constans solis ferè Psalmis Davidicis, sed pro temporis festorumve Christi diversitate, non nihil variandis. Quod fortè illud est Officium Crucis, quod à S. Francisco didicisse, ac frequentasse B. Claram, in hujus vita fertur his verbis: *Ut autem Crucifixi delicijs absque intermissione pasceret mentem, orationem de quinque plagis Domini frequentius ruminabat; Officium Crucis, prout crucis amator Franciscus instituerat, didicit, & affectu consimili frequentavit.*

Nec scio satis, istudne Crucis Officium, an potius vulgatum illud, quod in gratiam S. Ludovici Regis S. Bonaventura composuerit, familiare haberet alter S. Ludovicus prioris nepos, ex S. Francisci Ordine: quem utique ab

adoleſcentia legimus, Officium Dōminicæ Paſſionis expanſus brachijs recitare conſueſſe.

Rurſum, ut dicebamus, parte 2. opuſculorum Seraphici Doctōris, aliud extat Officium de Paſſione Dōminicæ, conſtans hymnis, pſalmis, lectionibus, &c. ab eo tum S. Franciſci, tum quod ab Eccleſia proponitur, longè diverſū.

Atque iſti affine quoddam Officium in Theſauro ſacro P. Thomæ Sallij à Societate noſtra, parte 2. quod cum illo S. Bonaventuræ conferenti, apparebit ad illius imitationem eſſe compoſitum, imò partim ex illo deſumptum; cūm ferè ijsdem conſtet hymnis & orationibus; alijs tamen pſalmis ac lectionibus, prout opportunum viſum eſt, ſubſtitutis; nonnullis etiam minutioribus partim adjectis, partim detractis.

Poſtremò dicitur etiam Alexander Cardinalis Vrſinus preces quasdam Horarias de Paſſione Dōmini compoſuiſſe, ac quotidie recitaſſe. Quæ quales fuerint, adhuc deprehendere non potui. Extant porrò, & legentur utiliter, Horæ Paſſionis Dōminicæ à R. P. Leonardo Leſſio auctæ & recitari ſolitæ.

§. 2.

In honorem Dōminicæ Paſſionis, coronam (quam vocant) Dōmini noſtri percurrere.

PLures ſunt iſtius modi coronæ, à pijs Crucifixi amatoribus, ad renovandam honorandamque patientis JESU memoriam, excogitatæ: quarum aliquas hoc loco ponam, gratiâ exempli:

Prima eſt corona Dōmini Jeſu, ad exemplar coronæ Virgineæ, orationibus Dōminicis triginta tribus, & quinque Angelicis ſalutationibus conſtans. Quam in memoriam triginta trium ſpinarum, quæ Redemptoris noſtri caput præcipuè lancinaverint, ante annos centum circiter &

Z 2

quin-

quinquaginta excogitasse traditur B. Michael Florentinus ex Ordine Camaldulensi. Possuntque ad singulos istius coronæ calculos, sive varia vitæ ac passionis Christi mysteria, sive propriè totidem dolores aut cruciatus Salvatoris adaptari: uti videre est in tractatu hac ipsa de re Italicè edito à D. Francisco Pifferi ejusdem Ordinis monacho; qui etiam ibidem ostendit, Indulgentias varias à diversis Pontificibus, eandem coronam recitantibus esse concessas.

Et similis coronæ triginta trium orationum Dominicarum, cum triginta tribus Angelicis salutationibus, in honorem totidem annorum quibus inter nos Christus vixerit, à quodam religioso Patre Ordinis Minorum instituta, itémque à Leone X. cum alijs quibusdam ejusdem modi commendata, atque Indulgentijs donata, meminit Eminentissimus Rodriquez in suo Regularium Bullario.

Bull. Leonis 36.

Secunda sit ea, quæ dicitur corona sacrorum V. vulnerum Christi Jesu, ex quinque compacta calculorum seu globulorum ordinibus, in quorum singulis quinque oratio Dominica, & semel Angelica salutatio recitatur; atque in Dominicis orationibus, considerantur acerbissimi cruciatus JESU Christi, in Angelica MARIE dolores perpendicularuntur: ac denique post seriem quamlibet *Gloria Patri*, & brevis illa ex Mariano Planctu precatiuncula adjungitur: *Sancta Mater istud agas, Crucifixi sige plagas, Cordi meo valide.* Porrò primam dictarum precationum seriem, convenit plagæ sinistri pedis addicere; secundam; plagæ dextri pedis, & ita de reliquis; atque inter precandum, è plagis singulis donum aliquod cœlestè haurire; puta ad plagam pedis sinistri, peccatorum remissionem petendo; ad plagam dextri, robur adversus tentationes; ad manum sinistram, liberationem ab inferorum supplicijs; ad dextram, adeptionem gloriæ cœlestis; ad plagam lateris, purum ac sincerum amorem. aut certè in singulis variarum virtutum.

virtutum diversos actus exercendo; ex ea formula quam suggerit Maximilianus Sandæus noster in libello, cui titulus: *Societas JESU amatrix Crucifixi*; exemplo 159.

Atque isti ferè similis est, alia quædam ejusdem coronæ recitandæ formula, illud specialiter adiiciens: quòd quinque calculos majusculos, in quinque Christi membrorum convulneratorum (pedum scilicet, manuum, & cordis) similitudinem efformatos, habeat; aut eorum loco quinque constet sacris numismatis eorundem membrorum effigie insignitis: adjectò insuper sub cruce (quæ totius coronæ apex est) alio calculo in Dominicæ lanceæ similitudinem; & tribus calculis minoribus inter lanceam, & divini cordis (à quo ipse oritur coronæ ambitus) effigies interjectis. Cujus coronæ usum speciatim explicat pius libellus hac ipsâ de re anno 1612. Romæ editus: in quo variæ ponuntur considerationes affectûsque ad id perutiles, & ad singulos calculorum ordines ritè percurrendos accommodati. Quo item argumento alius extat libellus, pijs itidem atque eruditis instructus considerationibus, à R. P. Guilielmo de Wael Societatis nostræ recentius editus.

Verùm hujus coronæ religionem, pro ardenti suo in Christum passum affectu, mirificè promovit ac propagavit, sanctæ memoriæ P. Vincentius Caraffa, Societatis Jesu Generalis; prout apparet ex ejus vita. In qua etiam traditur, Paulum V. Pont. Max: ejusmodi coronam sibi oblatam valde probasse, & de cingulo appensam religiosè prætulisse.

Denique ad calcem vitæ P. Laurentij Bartilij ex eadem Societate proponitur & iste modus coronam de quinque Christi Domini vulneribus recitandi, ab eodem Patre exco-gitatus & usurpatus.

Ante omnia præmittitur brevis ista precatio: *Salvator mundi salva nos, qui per crucem, &c.* sequitur deinde salutatatio plagæ pedis sinistri, aptis quibusdam rhythmis concepta:

cepta: in cuius deinde plagæ honorem quinquies Pater & Ave recitatur; adijciturque tandem hæc oratio: *Per plagam sinistri tui pedis crudelissimam, da mihi, Domine IESU, tuam imitari humilitatem.* Similique modo proceditur ad plagas reliquas; nisi quòd ad plagam pedis dextri patientia petitur; ad plagam manûs sinistrae, obedientia; dextrae, perfectissima charitas; lateris, castitas & in bono perseverantia.

Verùm ad exemplum, uti dicebat, & specimen ista sufficiant. Alioqui enim possunt in dies, ejusmodi piarum artium plures adinveniri, & cum grata Christi pro nobis passi recordatione, nec sine fructu & solatio usurpari.

CAPUT XII.

Invenit etiam, eandem passionis Christi memoriam quotidianâ commentatione, aut pio sermone, confovere.

§. I.

Quotidie partem aliquam temporis recogitantæ Dominicæ passioni assignare.

IN primis igitur studebit amator Crucifixi; quotidie partem aliquam temporis de alijs occupationibus demere, & tanquam seponere; quæ in piam aliquam de passione Christi meditationem infumatur.

Nam si, ut etiam primâ parte meminimus, nullum temporis momentum est, quo non aliquem passionis Dominicæ fructum capimus: grande aliquid videri non debet, si summo illi atque perenni Dei beneficio recogitando & quasi regustando, vel exiguam temporis particulam, de solido die decerptam, demus. Præsertim cum inde multa existat